

Palma, 24 de setembre de 2014.

FETS

ÚNIC.- Fou deduït, el 10 de juliol de 2014, recurs contenciós administratiu contra l'Ordre de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats de 9 de maig anterior, publicada que fou en el BOIB núm. 64 del dia següent, i per la qual es desenvolupen determinats aspectes del tractament integrat de llengües als centres docents no universitaris.

Per atressí, a l'escrit instaurador del recurs, ens demana la mesura cautelar de suspensió de l'esmentada Ordre.

Donat trasllat a la defensa de l'Administració demandada va fer al·legacions el dia 4 de setembre de 2014, opasant-s'hi.

RAONAMENTS JURÍDICS

PRIMER.- L'article 130 de la Llei Jurisdiccional disposa que la mesura cautelar "podrá acordarse únicamente cuando la ejecución del acto o la aplicación de la disposición pudiera hacer perder su finalidad legítima al recurso", en discordana aparent amb el propòsit més terminant de l'Exposició de Motius on s'afirma que: "se parte de la base de que la justicia cautelar forma parte del derecho a la tutela judicial efectiva, tal como tiene declarado la jurisprudencia más reciente, por lo que la adopción de medidas provisionales que permitan asegurar el resultado del proceso no debe contemplarse como una excepción, sino como facultad que el órgano judicial puede ejercitar siempre que resulte necesario".

Tal com ens va recordar la interlocutòria de la Secció 7ena de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, de 23 de novembre de 2004, en tesi posteriorment seguida, la jurisprudència ha delimitat la naturalesa i abast de les mesures cautelars:

"a) La jurisprudència del Tribunal Constitucional (en STC 22/84, 66/84, 238/92, 148/93, y la de 13 de octubre de 1998, al resolver el recurso de amparo nº 486/97) ha reconocido el principio de autotutela administrativa, que no es incompatible con el artículo 24.1 de la CE, engarza con el principio de eficacia previsto en el artículo 103.1 de la CE y se satisface facilitando que la ejecución se someta a la decisión de un Tribunal y éste resuelva sobre la suspensión.

En reiterada doctrina de esta Sala, en torno al principio de eficacia de la actividad administrativa (artículo 103.1 de la Constitución), y al de la presunción de validez de los actos administrativos (artículo 57 de la Ley 30/92, de 26 de noviembre, precepto que no ha sido modificado por la Ley 4/99), la regla general es la ejecutividad inmediata de los actos y disposiciones y la posibilidad de suspensión se produce cuando se originen perjuicios de reparación imposible o difícil.

La aplicación del principio de efectividad de la tutela judicial (artículo 24.1 de la Constitución) impone el control jurisdiccional sobre la actividad administrativa (artículo 106.1 de la Constitución) y, en todo caso, han de coordinarse y armonizarse la evitación del daño a los intereses públicos que pueda derivarse de la suspensión de la ejecución y que al ejecutarse el acto se causen perjuicios de imposible o difícil reparación para el recurrente, lo que implica un juicio de ponderación, como ha señalado este Tribunal (en Autos de 15 de Enero, 21 de febrero, 28 de febrero, 14 y 18 de marzo, 8 de abril, 18 de julio y 8 de noviembre de 1994, 1 de abril, 22 de mayo, 19 de septiembre y 13 de diciembre de 1995, 20 de julio y 7 de noviembre de 1996 y 16 de septiembre de 1997)".

És doctrina consolidada del Tribunal Suprem que quan ens trobem en presència d'una disposició general de característiques forca semblants. a la que ara presenciem, la suspensió és restrictiva o excepcional. Ara bé, aquí, no obstant, hem de contemplar l'existència de les sentències números 443, 444 y 446 que, amb data del dia 22 d'aquest mes, hem dictat declarant la nullitat del Decret 15/2013, de 19 d'abril del Consell de Govern de les Illes Balears mitjancant el qual es regulava el tractament integrat de les Ilengües en els centres docents no universitaris de les Illes Balears, (publicat en el BOIB núm. 53, de 20 d'abril de 2013).

Doncs bé, l'Ordre de 9 de maig de 2014, publicada que fou en el BOIB núm. 64 del dia següent, i de la qual ara s'interessa la mesura cautelar de suspensió desenvolupa el calendari d'implantació del sistema de tractament integrat de Ilengües introduït pel citat Decret 15/2013, per al curs 2014-2015. Decret declarat nul. És evident, aleshores, que l'aparença de bon dret -valoració judicial efectuada pel Tribunal- es projecta sobre la mesura cautelar i justifica, sens dubte, la suspensió de la referida Ordre per tal d'assegurar l'efectivitat de la sentència que, precisament en aquestes actuacions 301 de 2014, hagi de dictar-se.

SEGON.- No s'estimen mèrits per a una expressa imposició de costes processals de conformitat amb l'article 139 de la Llei Jurisdiccional en la contemplació de la naturalesa de l'Ordre impugnada i les circumstàncies per les quals valora el Tribunal l'estimació de la mesura cautelar interessada.

Vist els articles esmentats i d'altres disposicions de caràcter general la sala decidí

FALLO

PRIMER.- Estimar la petició de suspensió, i acordar-la, de l'Ordre de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats de 9 de maig de 2014, publicada que fou en el BOIB núm. 64 del dia següent, i per la qual es desenvolupen determinats aspectes del tractament integrat de llengües als centres docents no universitaris.

SEGON.- No s'hi fa una expressa imposició de costes processals.

Contra la present hi cap recurs de reposició en el termini de cinc dies des de la seva notificació.

Així ho pronunciem, manem i signem els Il·lès. Srs. Magistrats de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Gabriel Fiol Gomila.- Fernando Sacias Fuster.- Alicia Esther Ortuño Rodríguez.